

GLOBALT FOKUS BEMÆRKER

**Globalt Fokus deltog i FN's
klimatopmøde COP28 i Dubai.
Her er, hvad vi tog med os hjem:**

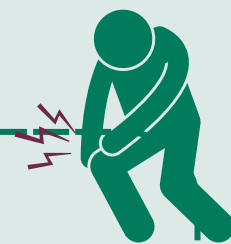

VI GLÆDER OS OVER: AT KILDEN TIL KLIMAKRISEN NU EKSPPLICIT NÆVNES

COP28 endte med en slutaftale, der af mange kaldes historisk. Og det er da også første gang i COP-regi, at nødvendigheden af en grøn omstilling, væk fra fossile brændsler, hvis vi skal holde os til Parisaftalens temperaturmål på 1,5 grader, nævnes. Og selvom aftalen ikke er bindende og har store smuthuller ift. usikker teknologi, er der gode takter om energieffektivitet og forøgelsen af vedvarende energi som led i omstillingen. Aftalen har nemlig potentialet til at markere enden på olie, kul og gas, hvis parterne vil det. Og derfor var der også kamp om at få det rigtige sprog med om fossile brændsler i ørkenstaten. Sprog, der af både lobbyister og oliestater er blevet forsøgt modarbejdet til det sidste på det store conferenceområde, men som overlevede og nu skal efterleves.

DET ØMME PUNKT: DER MANGLER STADIG NYE PENGE

Men med aftalen om en grøn omstilling væk fra fossile brændsler følger langt fra de nødvendige finansielle forpligtelser med. Det udfordrer de lande, der i forvejen er mest udsatte og ikke har midlerne – hverken de økonomisk eller teknologiske – til en grøn retfærdig omstilling. Samtidig skal vi sikre, at hverken penge til omstilling eller tilpasning tages fra den eksisterende udviklingsbistand. For hvis midlerne ikke er nye og additionelle er det som at forsøge at fylde et badekar op uden prop i – det lykkedes ikke. Det gælder selvfølgelig også aftalen om oprettelsen af en fond til tab og skader, der blev vedtaget på førstedagen, og som vi glædes over, men som stadig mangler finansiering, som matcher virkeligheden. Det gælder også fra dansk side.

VI SAVNER: ET FRIT RÅDERUM FOR CIVILSAMFUNDET

I Dubai savnede vi de emiratiske aktivister i eksil, de miljøforkæmpere, der frygtede for deres deltagelse, og de mange civilsamfundsaktører, der ikke havde ressourcer til at deltage i topmødet. Men vi savnede også basale rettigheder og et åbent råderum for civilsamfundet, så vi kunne gøre vores arbejde og råde beslutningstagerne op - både indenfor og udenfor konferenceområdet. Med beslutningen om Azerbaijan som næste års værtsland bliver det tredje år i træk, hvor COP'en afholdes i et land med voldsomt indskrænket råderum. Og det har store konsekvenser for kvaliteten af aftalerne, men også for dem, der ikke kan deltage. Vi mangler, at FN og medlemsstaterne tydeligt anerkender civilsamfundets rolle i klimaforhandlingerne og beskytter dem mod krænkelse af deres rettigheder til COP'erne.

VI HOLDER ØJE MED: MENNESKERETTIGHEDERN

Netop fordi aftalen ikke er bindende er der meget, der står og falder med implementeringen af den. Det gælder også ift. sikringen af menneskerettighederne som grundlaget for klimaindsatser. Det er ikke nyt, at menneskerettighederne er under pres i internationale forhandlinger. Det gjaldt også i år, hvor rettighederne befandt sig i flere af de konkrete paragraffer i slutteksten indtil sidste øjeblik. Den endelige aftale endte derfor med blot at referere til menneskerettighederne i den indledende del, hvilket desværre ikke sikrer et mandat til en rettighedsbaseret implementering af aftalen. Men rettigheder er grundlaget for klimaindsatser og er et vigtigt værktøj for civilsamfundet til at holde deres magthavere oppe på de internationale aftaler. Og det skal alle implementerende parter sikre.

